

Motion till riksdagen 2016/17:468

av Björn Söder m.fl. (SD)

Somalia

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om diplomatiska förbindelser med Somaliland och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta samverkan mellan svenska och somaliländska myndigheter och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppmana Utrikesdepartementet att se över sin säkerhetsklassning av Somaliland och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett handelskontor i Somaliland och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över ett tillfälligt stöd till områdena Puntland och Galmudug och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen inom världssamfundet, för att finna en långsiktigt hållbar lösning på landets styre, bör verka för att Somalias demokratiska modell i så stor utsträckning som möjligt anpassas till landets traditionella klanstruktur, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör arbeta för att givarsamfundet upprättar oberoende tjänstemyndigheter som mellanhänder mellan givarsamfundet och den somaliska staten å ena sidan och de organisationer som tillhandahåller tjänster å den andra sidan, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att Unsom utarbetar en plan för att reglera de företag som tillhandahåller säkerhetstjänster i landet, i syfte att hålla kostnader nere, hålla intäkterna borta från potentiella terrorister och krigsherrar och stödja uppbyggnaden av en beskattad, vit ekonomi i landet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att erkänna Somaliland som självständig stat och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund Somalia

Fram till den 1 juli 1960 bestod det vi idag kallar för Somalia främst av två kolonier: brittiska Somaliland och italienska Somaliland, men området har även varit koloniserat av Frankrike. Somalia är idag klassat som ett av de mest krigsdrabbade länderna i Afrika, och dess regering har som följd av inbördeskrig sedan 1991 saknat full kontroll över landet. I början på 2015 låg Somalia på fjärde plats på listan av länder med flest flyktingar, med runt 2,2 miljoner flyktingar (varav 1,2 miljoner flytt till ett annat land). Fattigdom, svält och misär hör dessvärre till vanligheten i regionen, varför bland annat FN har bidragit med mycket stöd. Som följd av det klanbaserade samhället och de pågående konflikterna har landet delats upp, och särskilt tydligt märker tre områden ut sig: Somaliland, Galmudug och Puntland.

Självständighet för Somaliland och diplomatiska förbindelser

Somaliland kallas en del av norra Somalia som tidigare varit ett brittiskt protektorat och historiskt saknar de starka band till övriga Somalia. Idag har landet ungefär 3,5 miljoner invånare och landet är sedan 2008 uppdelat i 13 regioner.

Den 18 maj 1991 utropades självständighet och området har sedan dess i praktiken också varit självstyrande där samtliga barn har rätt till en kostnadsfri utbildning. Somaliland har en egen huvudstad, egna institutioner, en egen president, egna ministrar, egna politiska partier, egna pass, ett eget parlament, en egen valuta och till och med ett eget landslag i fotboll. I kontrast till övriga Somalia har man även haft en fredlig och stabil utveckling och därför saknat de problem som varit vanligt förekommande i andra delar av Somalia som lidit av inbördeskrig och religiös fanatism.

Sedan 2003 har det hållits regelbundna demokratiska val, som av utländska valobservatörer bedömts vara fullt legitima, helt i enlighet med konstitutionen. Landet har ett tvåkammerssystem, där äldsterådet består av representanter för de olika klanerna och representanthuset av folkvalda ledamöter. Trots politiska olikheter partierna emellan har fredliga maktskiften ägt rum, och förloraren har gratulerat vinnaren för att sedan utan komplikationer fortsätta det politiska arbetet i opposition. Att upprätta diplomatiska förbindelser med Somaliland bör därför fungera väl och även vara eftersträvansvärt för att följa den positiva utvecklingen.

Somalilands utveckling bör fungera som föredöme för andra regioner runt om i världen som önskar mer självstyre och ett erkännande av den fria världen. På grund av att Afrikanska unionen, som främst styrs av diktaturer, inte vill erkänna Somaliland som stat går utvecklingen långsamt. Det är således otroligt att Somalilands grannländer skulle erkänna dess självständighet, och då bör den demokratiska världen visa sitt stöd. Sverige bör erkänna Somaliland som ett självständigt land och riksdagen bör därför tillkännage detta för regeringen. Riksdagen bör även tillkännage för regeringen att se över möjligheten till ytterligare diplomatiska förbindelser med Somaliland.

Samverkan mellan svenska och somaliländska myndigheter

Somaliland har som bekant ett flertal olika myndigheter som idag fungerar precis som i stater med jämförbara förhållanden. Trots detta finns idag inga direkta förbindelser mellan svenska myndigheter och deras somaliländska motsvarigheter. Istället sker myndighetskontakten främst med motsvarigheterna i Somalia. Sätet för dessa ligger i Mogadishu, långt ifrån Somaliland, och dessa lider idag av stora problem som följd av inbördeskriget i och kring staden. Riksdagen bör tillkännage för regeringen om att verka för att skapa samarbeten mellan svenska myndigheter och sina motsvarigheter i Somaliland. Om så sker skulle även förutsättningarna för myndigheterna i Mogadishu att fungera bättre förbättras avsevärt, då de avlastas genom mindre ansvar.

UD:s säkerhetsklassning av Somaliland

En av de största utmaningarna med den framtida utvecklingen av Somaliland är att få känner till att regionen ens existerar och ännu färre vet att det är förhållandevis fredligt, demokratiskt och stabilt i området. Som följd av detta är det svårt för dessa att locka till sig utländska besökare, och när informationen om läget i just denna region inte skiljer sig från situationen kring exempelvis Somalias huvudstad Mogadishu, är det inte konstigt om turister eller handelsmän inte besöker landet. Detta är således också ett problem som drabbat förtroendevalda, som på grund av Utrikesdepartementets säkerhetsklassning av hela Somalia, rekommenderas att inte åka dit. Riksdagen bör därför ge regeringen till känna att UD:s säkerhetsklassning av Somaliland ska uppdateras för att avdramatisera säkerhetsläget.

Handelskontor i Somaliland

Stommen i Somalilands ekonomi är idag boskapsskötsel, vilken också är en viktig inkomstkälla för staten. Utöver boskap är de största produktionssektorerna i landet fiske, jordbruk och träkol. Samtidigt har handel i alla tider fungerat som ett bra sätt att främja en positiv ekonomisk utveckling och förbättrad kunskap olika länder emellan. Genom ett utbyte av varor och tjänster samt ökad sysselsättning kan vi främja ett bättre samhälle för samtliga inblandade, och här kan vi bli bättre.

I Somaliland saknas idag ett svenskt handelskontor. Ett sådant skulle på sikt kunna leda till ett minskat beroende av bistånd i området, samtidigt som tillväxten ökar. Genom att produktionen av olika varor sker där, möjliggörs samtidigt en billigare import av varor till Sverige. Sverige bör inrätta ett handelskontor i Somaliland, vilket riksdagen bör ge regeringen tillkänna.

Tillfälligt stöd till självstyre i Galmudug och Puntland

Puntland är ett område i norra Somalia och var tidigare, till skillnad från Somaliland, en italiensk koloni vid namn Italienska Somaliland. Sedan 1998 är det en självstyrande region av Somalia, som följd av det rådande inbördeskriget i Somalia, och området är

uppdelat i åtta olika regioner. Ungefär två tredjedelar av befolkningen är nomader, och samhället har idag stora svårigheter med den egna försörjningen. Detta har delvis lett till ökad piratverksamhet, som också blivit internationellt uppmärksammat.

Galmudug är ett område söder om Puntland, bestående av två somaliska regioner. Området präglades av krig och laglöshet fram till 2006, då det i praktiken blev en autonom region med en egen president, parlament, domstol och armé.

I framtiden önskar både Puntland och Galmudug vara delrepubliker av en federal somalisk stat och strävar inte efter självständighet. Under det rådande inbördeskriget har de båda områdena dock själva agerat som autonoma regioner, vilket har varit positivt för att minska spänningarna och förhindra ytterligare konflikter i Somalia. Så länge inbördeskrig råder i landet bör riksdagen ge regeringen till känna att se över hur dessa områden kan stöttas för att förhindra en eventuell eskalering av våldet i Somalia.

Demokratisk modell anpassad till landets traditionella klanstruktur

Somalia kommer hålla ett val till parlamentets underhus i oktober 2016 och enligt FIEIT (valkommissionen) kommer valet, trots ryktesspridning och osäkerhet, att hållas som planerat. Valet i Somalia kommer är en, med svenska mått mätt, något udda affär. Valkommissionen kommer i ett första steg att välja ut 135 klanäldste, vilka i sin tur upprättar en lista på runt 14 000 delegater, vilka i sin tur väljer de 275 platserna i underhuset. Även om processen knappast kan kallas en folkomröstning välkomnar Sverigedemokraterna alla steg mot en demokratisering. Vi ser det inte heller som problematiskt att Somalia väljer en egen väg, baserad på landets klanstruktur och säkerhetssituation, i stället för att kopiera den västerländska modellen. Forskning och erfarenhet visar tydligt att när världssamfundet påtvingar den västerländska demokratiska mallen på mångkulturella och dåligt utvecklade stater, kan resultatet bli katastrofalt. Vi vill därför att regeringen inom världssamfundet, för att finna en långsiktigt hållbar lösning på landets styre, verkar för att en demokratisk modell i så stor utsträckning som möjligt anpassas till landets traditionella klanstruktur.

Långsiktig uppbyggnad av den offentliga förvaltningen

Tidigare erkända somaliska regeringar, både den transitionella och ordinarie federala, har ur förvaltningssynpunkt fungerat katastrofalt dåligt. Visselblåsaren Abdirazak Faartag har i flera sammanhang öppet vittnat om det s.k. Fadlansystemet genom vilket somaliska regeringsföreträdare genomfört enorma transaktioner från landets centralbank kontant, ofta helt utan att lämna några kvitton på vad pengarna används till. Företrädare för Somalias regering agerar enligt Faartag som om landets tillgångar var deras egna, och endast en bråkdel av internationella donationer ämnade för statskassan hamnade faktiskt på dess konton.

Situationen på intäktssidan var tyvärr lika lilla. En av somaliska statens största inkomstkällor är tullar från hamnen i Mogadishu. 2010 beräknades hamnen ha intäkter på 30 miljoner dollar. Av dessa rapporterades 12 till staten vara 6 gick direkt till presidentens egna utgifter, vilka inte redovisas offentligt. Experter räknar med att den somaliska staten skulle kunna inbringa stora skattetilgångar, t.ex. från landets

Telecomindustri, men att så inte sker därför att viljan saknas. Delar av den somaliska staten har även enligt rapporter varit involverade i organiserad brottslighet, till exempel vapenförsäljning till terrorgruppen Al-Shabaab som man själv ligger i krig med. Ingenting tyder heller på att situationen kommer att förbättras under överskådlig tid. Sverigedemokraterna drar slutsatsen att Somalias offentliga förvaltning inte är en fungerande samarbetspartner. Samtidigt drabbar den somaliska korrruptionen oundvikligen hjälpinsatserna i landet.

Därför vill vi att Sveriges regering arbetar för att minimera beroendet av den somaliska staten som tjänsteleverantör, och i stället arbetar för att det internationella samfundet, för att förhindra korrruption och på sikt bygga upp fungerande offentliga institutioner, upprättar oberoende tjänstemyndigheter (Independent Service authorities) som mellanhänder mellan givarsamfundet och den somaliska staten å ena sidan, och de organisationer som tillhandahåller tjänster å den andra.

CSO:er och säkerhet

Ett stort antal CSO:er är verksamma på marknaden i Somalia. Det är inte ovanligt att CSO:er spenderar upp till 50 % av sina budgetar på säkerhet i Somalia. Det är inte heller ovanligt att säkerheten tillhandahålls av parter som är mycket olämpliga., vilket leder till en stor marknad för krigsherrar och ett stort ekonomiskt incitament för att kontrollera vissa territorier. Det har också funnits tecken på en kartellisering av dessa s.k. implementerande parter som på olika sätt utför arbete åt CSO:er i Somalia. Sammantaget leder detta till en försämrad säkerhetssituation.

Sverigedemokraterna vill därför att regeringen verkar för att Unsom utarbetar en plan för att reglera de företag som tillhandahåller säkerhetstjänster i landet, i syfte att hålla kostnader nere, hålla intäkterna borta från potentiella terrorister och krigsherrar samt stödja uppbyggnaden av en beskattad, vit ekonomi i landet.

Björn Söder (SD)

Jeff Ahl (SD)

Johan Nissinen (SD)

Johnny Skalin (SD)

Markus Wiechel (SD)

Pavel Gamov (SD)